

er jo ikke alene Beføstningerne, som her spille en Rolle, men navnlig Afstanden, som udøver en betydelig Indflydelse. Det er nemlig ikke altid, at den Paagjældende faar Hjælp til Befordring af Kommunen, og det vil være forbundet med Uansælgeligheder og Beføstning at skaffe Befordring til Veie, som skal afhente en Jordemoder til et længere bortliggende Distrikt. Ordningen af Jordemodervæsenet her i Landet, saaledes som den er ffet ved den ældre Lovgivning, tror jeg i det Hele taget maa anerkjendes for at være tilfredsstillende. Der er sørget for Ansættelsen af et tilstrækkeligt Antal Jordemødre, og Jordemoderdistrikterne ere, saavidt jeg skjønner, i det Hele taget hensigtsmæssigt ordnede; der er endvidere draget Omsorg for en tidsvarende Oplærelse af Jordemødre. Om denne Oplærelse muligvis yderligere kunde forbedres, skal jeg ikke udtale nogen Formening om; men det forekommer mig imidlertid, at det vilde være ganske hensigtsmæssigt og nyttigt, om de ansatte Jordemødre kunde faae Leilighed og Udgang til enkelte Gange at forny deres Kundskaber og udvide den ved et gjentaget Kursus paa Fødselsfistelsen, ved Undervisningsanstalten her i Kjøbenhavn. Jeg er fuldkommen enig i, hvad der er udtalt af de lægevidenskabelige Autoriteter og den ærede Sufstitsminister ved Lovforslagets Fremlægelse, at det er lidet ønskeligt, at Jordemoderklassen faaer sin Tilgang saa godt som udelukkende fra den fattigere Klasse. Det er vistnok meget ønskeligt for de Kvinder, der behøve deres Hjælp, om der kunde skaffes en Tilgang af Personer, som vare i Besiddelse af noget mere Dannelsse, som selv vare i Stand til paa en vis Maade at studere deres Videnskab og følge med den Udvikling, som den ligesom alt Andet vistnok faaer i Tidens Løb. Det var meget ønskeligt; men jeg tror, at der er meget lidt Udsigt dertil, saalænge man ikke vil forbedre Lønningsvilkårene for Jordemødrene. Vil man derimod gaa til en Forbedring af Lønningsvilkårene, er det jo vel tænkeligt, at en saadan Tilgang kan komme tilstede. Jeg skal tillade mig her at bemærke, at, vil man gjøre Noget for Jordemødrene, vilde det vistnok ogsaa paa den anden Side være ganske hensigtsmæssigt, at man førte et skarpt Øisyn med dem. Bestemmelsen om Tilfynet med Jordemødrene indeholdes i Reglementet af 21de November 1810 §§ 7, 8, 9 og 10. Det er navnlig de stedlige Vrigheder og da særlig Lægepersonalet, der skulle føre Tilfynet. Jeg tror imidlertid, at disse Bestemmelser ikke altid blive saa nøie efterlevede. Jeg tror, at der vist paa forskjellige Steder i Landet findes Jordemødre, med Hensyn til hvem det vilde være godt, at de Mænd, som skulde føre Tilfyn med dem, førte det noget skarper, og det vilde være ønskeligt, at enkelte af disse Personer bleve fjernede. Den Løn, som har været tillagt Jordemødrene efter Reglementet af 1810 var jo 20 Rbd. i Penge, 2 Favne Brænde, frit Hus med Hæve,

Græsning til en Ko og endvidere en tarmæssig Betaling for Fødselshjælpen, for en Gaardmands Kone 4 Mark, for en Husmands Kone 2 Mark og for en Inderstes Kone 1 Mk., og Kvinder, der hørte til Fattigvæsenet skulde betjenes uden Betaling. Andre Medlemmer af Samfundet skulde betale efter den Klasse, hvortil de nærmest kunde henføres, og saaledes behøvede man paa Landet, naar man ikke henhørte til den Del af Befolkningen, som er omtalt i Reglementet af 1810, ikke at betale sin Fødselshjælperste med mere end høist 4 Mark. Loven af 8de Marts 1856 har jo forbedret Lønningerne noget, idet de ere blevne forhøiede til 30 Rbd., og der er givet et Alderstillaag, bestaaende af 10 Rbd., efter 10 Mars Ejeneste. Naturalhjælperne ere blevne de samme, men den tarmæssige Betaling er bleven forhøiet respektive til 2 Rbd., 1 Rbd. og 3 Mk., ligesom det ogsaa er blevet bestemt, at Fattigvæsenets Barfalkvinder skulle betales med 3 Mk. Det foreliggende Lovforslag foreslaar nu, at Lønningen skal forhøies til 80 Kr. eller 40 Rbd., Alderstillaaget til 30 Kr. eller 15 Rbd. og den tarmæssige Betaling til respektive 6 Kr., 3 Kr. og 1 Kr. 50 Ore. Det er efter min Mening en overordentlig ringe Forhøielse, der her er bragt i Forslag. Naar jeg ser hen til de Oplysninger, hvormed Lovforslaget er ledtaget, saa finder jeg, at, medens saa godt som — ja, jeg tror jeg kan sige — alle Lægeautoriteterne have udtalt sig, og nogle af dem endog i meget stærke Udtryk, for Nødvendigheden af en Forhøielse af Jordemødrenes Lønning, have af de Amtmænd, hvem Erklæring er bleven afæfket, kun omtrent Halvdelen udtalt sig for en Forhøielse, og af de 13 adspurgte Amtsaad have 8 udtalt sig mod en Forhøielse. Med al Respekt for disse Autoriteter kan jeg dog for mit Bekommande ikke Andet end tro, at de ikke have haat det rette Blik paa denne Sag. Hvad der har bevæget dem til at udtale sig imod den foreslaaede Forhøielse eller imod en Forhøielse i det Hele taget, har vel været, at Jordemødrene i de paagjældende Amter paa Grund af tilfældige Omstændigheder have været under forholdsvis gode Vilkåar; men det er jo ingenlunde givet, at Saadant vil vedblive, og det er ingenlunde givet, at man med den lave Betaling, som er tillagt Jordemødrene, kan fikre sig en forsvarlig Tilgang til denne Klasse. Den høitærede Minister gjorde ved Forelæggelsen af Lovforslaget opmærksom paa, at Jordemødrenes faste Løn falder i 3 Dele, nemlig en Pengeløn med Alderstillaag og deraf flydende Pensionsret, Emolumenter og den tarmæssige Betaling. Den høitærede Minister mente, og det er ogsaa, tror jeg, i god Overensstemmelse med, hvad der er udtalt af de forskjellige Autoriteter, hvis Erklæring har været indhentet, at det ikke vilde være rigtigt at foretage nogen Forandring i de Jordemødrenes tillagte Emolumenter, idet man maatte